

[Gudiksen.]

lem hr. P. K. Thomsen, men jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om visse af bestemmelserne.

Der er megen tilfredshed med, at statsindkomstskatten nu er blevet ændret således, at indtægter på indtil 12 000 kr. får et højere fradrag, og vi er særlig tilfredse med, at indtægter fra 12 000 kr. til 20 000 kr. opnår et samlet fradrag på ca. 17 mill. kr. Vi kan også godt gå med til, at indkomster på over 20 000 kr. får en lettelse på 3 mill. kr. Det er altsammen noget, vi fra vor side kan tiltræde.

Jeg nævnte før, at brugsforeningensskatten rent principielt er blevet helt forandret. Vi kan gå med til forslaget forsøg på at beskatte brugsforeninger på en måde, der i nogen måde nærmer sig aktieselskabsbeskatningen — jeg siger : i nogen måde. Jeg tror, at det er noget af det rigtige, vi er inde på her, og jeg håber, det vil dæmpe kritikken — den var jo heller ikke særlig voldsom nu fra den ærede konservative ordfører (Jørgen Jørgensen) —, så at den helt ophører fra de fornuftige skatteyderes side. Nu kommer de kooperative virksomheder altså til at svare skat efter helt nye regler, og det synes jeg kun er rimeligt, bl. a. for at få hele dette spørgsmål ud af skattedebatten.

Jeg kan tiltræde, at skatten begrænses til 4 pct. Jeg finder det også rimeligt, at de brugsforeninger, der handler med ikke-medlemmer, skal svare en lidt højere procent, og jeg finder det ligeledes rimeligt, at skatteudskrivningen begrænses henholdsvis for brugsforeninger og indkøbsforeninger til 25 pct. af den kapital, der kommer frem, og for de andre kooperative foretagender, produktions- og salgsforeninger, til 10 pct. Vi finder, dette ligger på en rimelig linie, og kan godkende det.

Om den fælleskommunale udligningsskat skal jeg kun sige, at vi kan tiltræde både aftrappingsreglerne og lettelsen på 30 mill.kr.

Jeg vil endelig gerne sige to ord om aktieselskabsbeskatningen, selvom det måske kan synes lidt mærkeligt, at jeg nævner netop den. Satserne er jo gået uforandret igennem, også forsåvidt angår ekstraskatten, og det kan vi under de foreliggende omstændigheder tiltræde. Aktieselskabsformen er imidlertid efter min formening en udmærket form for igangsættelse af produktion og arbejde her i landet; dersom vi ikke havde den, ville vi ikke have tilnærmelsesvis så mange produktionsforetagender, som vi nu har. Derfor mener jeg, at når det engang kommer dertil, at skatte-

kommissionen får tilendebragt sit arbejde — det sker forhåbentlig hurtigt —, må også aktieselskabsbeskatningen tages op til en virkelig grundig revision sammen med alle andre skatteregler. Jeg under aktieselskabsformen en virkelig rimelig behandling i vor skattepolitik.

Så er der den nye paragraf om skat af gevinster. Jeg synes også, det er rart, at man nu kommer bort fra den usikkerhed og den uensartethed i måden, gevinster hidtil er blevet beskattet på, dette, at skatten tages, efter at gevinsten er blevet lagt til vedkommendes personlige indkomst. Den her foreslåede 15 pct. regel — som jeg går ud fra gælder indtægter af alle gevinster — finder jeg rimelig.

Det er blevet sagt — og det er rigtigt —, at det er første gang siden 1922, at vi har fået en skattelettelse, og det er tilmed en ret betydelig skattelettelse, vi får. Jeg kan da heller ikke lade være med at udtale en vis anerkendelse overfor den højtærede finansminister, der ikke alene er kommet med forslaget, men også har kunnet gennemføre det i begge ting.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Chr. Nielsen: Jeg påhørte med megen opmærksomhed den højtærede ministers motivering for forslaget om skattelettelse. Den højtærede minister forklarede, at det nu fra alle sider erkendes, at der findes befolkningsgrupper her i landet, som er overordentlig stærkt beskattet, langt mere end deres indtægtsforøgelse gør det rimeligt.

Når jeg hæftede mig ved denne motivering, var det, fordi det viser mig, at den højtærede minister trods alt har gennemløbet en udvikling til det bedre, siden hans partifæller i Brønderslev for snart et års tid siden lagde grunden til den omfattende skatteprotestbevægelse, vi har set. Dengang blev dette krav om skattelettelse karakteriseret som udtryk for skatteborgermentalitet, det var rent hysteri at forlange skatten nedsat. Nu er vi altså nået dertil, at ministeren ikke alene for sit eget vedkommende finder det rigtigt, men også finder, at alt muligt taler for, at der må finde skattelettelse sted.

Denne ændrede indstilling blev mig bekendt første gang tilkendegivet ved rigsdagens åbning, da regeringen jo bebudede fremsættelse af et skattelettelsesforslag. Forslaget blev også fremsat nu i år, og man anslog da skattelettelsen til at ville an-